

திருவாசகம் - 49

திருப்பதை சூட்சி

ஓக. வி. குணசுகரம்

வைத்திலிங்கம். எனது தாயார் எனக்கு 10 வயதில் காலமானதால் அவரது விபரங்கள் கிடைக்கவில்லை.

தந்தையின் தந்தையும், தாயும்.

சிவமயம்

திருப்படை ஆட்சி

அனுபவத்திற்கு ஜயமின்மை உரைத்தல்

தில்லையில் அருளியது

1. படை,	2. உபாதி,	3. மகாவாக்கியங்கள்,
4. பொருளில் இரண்டு நிலைகள்,	5. மூர்த்தி	

கண்களிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே

காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே

மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே

மாலறி யாமலறப் பாதம் கிரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே

பண்களி சூர்தரு பாடலொ பாடல் பயின்றிடும் ஆகாதே

பாண்டிநன்னாடுடை யான்படை யாட்சீகள் பாடுதும் ஆகாதே

விண்களி சூர்வதோர் வேதகம் வந்துவெளிப்படும் ஆகாதே

மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படும் ஆயிடலே.

01

“சிவனடியார்களே, கண்கள் மட்டுமல்லாது பிரபஞ்சத்தில் உள்ளவற்றை அனுபவிப்பதற்காகப் படைக்கப்பட்ட பஞ்சேந்திரியங்களும், பரபோதத்தில் செயலற்றுப் போகின்றன. அஞ்ஞானத்தில் மூழ்கியிருக்கும் உயிர்கள் உலக வாழ்வு என்னும் மாய வாழ்வில் திருப்தியடைகின்றன. பரபோதம் அடைந்தவர்களுக்குத் தாங்கள் இடையில் கீழ்மை அடைந்திருந்ததின் ஞாபகம் வருவதில்லை. இவர்களை மீண்டும் மண்ணுலகில் வந்து பிறப்பெடுக்க வைக்கும் அக்ஞான இருள் சூழ்வதில்லை. சீவனுபாதி ஒழிந்தவர்களுக்கு வழிபடுவோன், வழிபடுபொருள் என்ற வேற்றுமை எழுவதில்லை. சிவனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடுவதற்கு இசை பயிலத் தேவையில்லை. பாடல்களை ராக தாளத்துடன் பாடிப் பசனை பண்ணுவதில்லை. அத்துடன் பக்திபூர்வமாக நடனம் புரிவதுமில்லை. பரலோகம் வருமிடத்து இவையெல்லாம் அற்றுப்போய் விடுகின்றன. தாங்கள் உயர்ந்த நிலையில் இருப்பதாகத் தேவர்கள் மகிழ்வதும், கீழான பொருளை மேலான பொருளாக்குவதுமான நிகழ்வுகளும் பரலோகத்தில் இல்லை” என்று முதியோர் தினவிழாவில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உரையாற்றினார்.

ஒன்றினா டொன்றுமோ ரெந்தினா டைந்தும் உயிர்ப்பது
 மாகாதே கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த கணக்கது
 வாகாதே காரணமாகும் அனாதி குணங்கள் கருத்தறு மாகாதே
 நன்றிது தீவிதன வந்த நடுக்கம் நடந்தன வாகாதே நாழுமெ
 லாமடி யாருட னேசெல நண்ணினு மாகாதே என்றுமென்
 அன்பு நிறைந்த பராவழு தெய்துவ தாகாதே ஏறுடை
 யான்னை ஆஞ்சை நாயகன் என்னுள்
 புகுந்திடலே.

02

“சிவனடியார்களே, ரிஷிப் வாகனனான சிவன், என்னை அடிமையாக ஏற்றுத்
 தன்மயமாக்கி விட்டான். அதனால் உடலும், உயிரும் என்ற வேறுபாடும், ஜம்போறிகள்,
 ஜம்புலன்கள் என்ற கோட்பாடும் வாழுதல் என்ற கோட்பாடும் இங்கேயே அற்றுப்
 போவதால் அதீதத்தில் அவை இல்லை. பக்தர் கூட்டமும் இல்லை. அதனால்
 பக்தர்களின் அருள்துறையில் காப்பாற்றப்படுவதும் இல்லை. அத்துடன் இறைவனின்
 நித்தியமான வீழ்த்திகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பதும் இல்லை. பரமானந்தத்தில்
 திளைத்திருப்பது என்பதும் அதீத நிலையில் இல்லை. ஏனென்றால் அதீதம் என்பது
 ஆனந்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. அதில் சுத்தசிவம் தன்னில் தானாய் எஞ்சியிருக்கிறது”
 என்றார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியார்.

பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே
 பாவனை யாயா கருத்தினில் வந்த பராவழு தாகாதே
 அந்த மிலாத அகண்டமும் நம்முள் அகப்படு மாகாதே
 ஆதி முதற்பர மாய பரஞ்சடர் அண்ணுவ தாகாதே
 செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே
 சேலன கண்கள் அவன்திரு மேனி திளைப்பன வாகாதே
 திந்திர ஞால திடரப்பிற வீத்துய ரேகுவ தாகாதே
 என்னுடை நாயக னாகியசன் எதிர்ப்படு மாயிடியலே.

03

“சிவனடியார்களே, அதீதத்தில் பந்தத்தை உண்டு பண்ணுவதற்காக விகாரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மூன்று குணங்களும் முற்றாக அகற்றப்பட்டுவிடும். பண்பட்ட மனதில் உதிக்கின்ற தெய்வீக விருத்தியான பாவனைகளையும் அதன் மூலம் கிடைக்கும் பாவ விருத்தியும் அற்றுப் போய்விடும். அத்துடன் அண்டங்களும் காயமும் அற்றுப் போய்விடும். ஆண்பால், பெண்பால் இவை யாவும் பற்று விடுவதால் காமநோயும் இடர்ப்படுத்தாது. மீனின் கண்கள் இமைக்காதிருப்பது போல சமாதியில் இருக்கும் ஞானியின் கண்களும் விழித்திருக்கும். ஆனால் இமைப்பதில்லை. இக்கண்கள் பரம்பொருளைக் காண உதவாததால் அவையும் அற்றுப்போய் விடுகின்றன. மாயத்தைச் செய்கின்ற பிறவிகளும் அற்றுப் போகின்றன. துன்பங்களும் துயரங்களும் அங்கு அற்றுப்போய்விடும்” இந்த நிலைதான் முத்திநிலை என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கூறுகிறார்” என்றார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

என்னணி யார்முலை யூகம் அளைந்துடன் இன்புற மாகாதே

எல்லையில் மாக்கரு ணைக்கடல் இன்றினி தாடுது மாகாதே

நன்மணி நாதம் முழங்கியென் உள்ளுற நன்னுவ தாகாதே

நாதன் அனீத்திரு நீற்றினை நித்தலும் நன்னுவ தாகாதே

மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற வைகுவ தாகாதே

மாமறை யும் அறியாமலர்ப் பாதம் வணங்குவது மாகாதே

இன்னியற் செங்கழு நீர்மலர் என்தலை எய்துவதாகாதே

என்னையுடைப்பெருமான் அருள் சசன் எழுந்தருளப்பேறலே

04

“சிவனடியார்களே, சிவசொருப நிலையில் மூர்த்தியாகப் பரமனைத் தரிசித்து அவனைக் கட்டித் தழுவி ஆலிங்கனம் செய்வது சாத்தியமில்லை. இறைவனின் கருணைக்கடலில் மூழ்கிப் பேரான்தம் துய்த்தல் என்பதும் பின் அணியில் வைக்கப்படுகிறது. யோக சாதனம் புரிகின்றவர்கள் தமது உடலின் உள்ளே கேட்கின்ற அனாகதத்தொனி என்னும் இனிய ஒசையானது நிரவிகரப்ப சமாதியினால் கேட்க முடியாது. திருநீறு பூசதல் போன்ற நித்திய கருமங்களை அங்கு செய்ய முடியாது. அன்பர் பணி செய்தல் என்னும் கைங்காரியங்களும் அங்கு நிகழ்வதில்லை. அத்துடன் வேதங்களால் விளக்கமுடியாத திருவடியை வணங்க சீவவியக்தி எஞ்சியிருப்பதில்லை. இறைவனது மலர்த்திருவடிகள் என்மீது சூட்டப்படுவதில்லை. இவ்வாறு பூமியில் சொல்லப்படும் சாதாரண விடயங்கள் கூட அங்கு நடைபெறாது” என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கூறுகிறார்.

மண்ணில் மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கறு மாகாதே
 வானவ ரும்அறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குவது மாகாதே
 கண்ணில் காலம் அனைத்தினும் வந்த கலக்கறு மாகாதே
 காதல்செயும் அடியார்மனம் இன்று களித்திடு மாகாதே
 பெண்ணலி ஆஜெனன நாமென வந்த பினக்கறு மாகாதே
 பேரறி யாத அனேக பாவங்கள் பிழைத்தன ஆகாதே எண்ணில்
 யாகிய சித்திகள் வந்தெனை எய்துவ தாகாதே என்னையுடைப்
 பெருமான் அருள் சுசன் எழுந்தருளப் பெறிலே

05

“சிவனடியார்களே, நிரந்தரமாக உள்ள சிவபோதத்தில் சிவபோதம் கரையும் போது பின்வருவன நடைபெறும். மண்ணுலக வாழ்க்கையில் மாயாசக்தி அதற்கு மதிப்புக் கொடுக்கிறது. நிர்விகர்ப்ப சமாதியில் அந்த மயக்கம் அற்றுப் போய்விடுகிறது. இந்திரியங்களால் அறிந்து கொள்ள முடியாத பரமாத்ம சொருபம் மனதில் அதீதத்தில் வணங்குவதற்குரிய புறப்பொருள் ஆவதில்லை. அகண்டாகரத்தில் விரிந்து ஒடும் காலத்தினுள் என்னென்ன நிகழ்ச்சிகள் புதைந்து கிடக்கின்றன என்று யாருக்கும் தெரியாது. அத்தகைய காலமும் அதீதத்தில் அழிந்து விடுகிறது. சிவனடியார்களிடத்துச் சிவனடியார்கள் வைக்கும் அன்பு ஒப்பற்றுது. அதில் உண்டாகும் ஆனந்தம் பேரானந்தமான பரமானந்தமாகிறது. நிர்விகர்ப்பசமாதியில் அந்த ஆனந்தமும் மறைந்து விடுகிறது. மனித வாழ்வில் ஆண், பெண், அலி என்னும் பால்வேற்றுமை இடம் பெற்றிருக்கிறது. இவ்வேறுபாடு சமாதி நிலையில் இடம் பெறுவதில்லை. கல்நிலையிலும், புல்நிலையிலும் தோன்றிய சீவன்கள் கணக்கில் அடங்காதவை. அவையாவும் வெறும் மனப்பிரமை என்று சிவபோதத்தில் ஒதுக்கப்படுகின்றன. கணக்கற்ற சித்திகளை அடையப்பெறுவது பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் நிகழும். பரமார்த்திகப் பெருநிலையில் சித்திகள் யாவும் பொருளாற்றவையாகிவிடுகின்றன” என்றார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண் ணீறு பொலிந்திடு மாகாதே
 புமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து பொழிந்திடு மாகாதே
 மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள் கருத்து வெளிப்படுமாகாதே
 வீணை முரன்றெழும் ஒகையில் இன்பம் மிகுத்திடு மாகாதே

தன்னடி யாரடி என்தலை மீது தழைப்பன ஆகாதே

தானடி யோம் உடனேயுயவந் தலைப்படு மாகாதே இன்னியம்

எங்கும் றிறைந்தினி தாக இயம்பிடு மாகாதே என்னைமுன்

மூளைடை சசன்னன் அத்தன் எழுந்தரு ளப்பெறிலே.

06

“சிவனடியார்களே, நிர்விகர்ப்ப சமாதியில் எனது சுயசொருபமாகிய பரமசிவத்தில் தான் ஒன்றுபட்டிருக்கும்போது என்னென்ன நடைபெற்றன என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கூறுகிறார்; “சகுனப் பிரம்ம தரிசனம் பக்தர்களுக்குப் பரமானந்தத்தைக் கொடுக்கிறது. இஷ்டமூர்த்தியின் தரிசனத்திற்கு மேலானது நிர்விகர்ப சமாதி. அரும் பெரும் தவசிகள் ஓயாது மலர்களைத் தூவி மூர்த்தியை ஆராதனை செய்கின்றனர். அவர்களது அச்செயலானது மலர்மழை பெய்வதைப் போன்று உள்ளது. நிர்விகர்ப்ப சமாதியில் அத்தகைய நிகழ்ச்சிகளுக்கு இடமில்லை. அத்துடன் மின்னல் போன்ற இடையை உடைய மாதர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் தமது மேனி அழகை நினைத்து மகிழ்வுடன் இருக்கின்றனர். அந்த மகிழ்ச்சி பரம்பொருளின் பேரமைப்பை உள்ளபடி அறிந்து கொள்வதால் அம் மகிழ்ச்சியானது பொருளாற்றதாக மறைந்துபோம். இனிய வீணைகளின் இனிமையான இசை அங்குண்டு. அந்த இசையின் மயக்கம் சமாதிநிலையில் இருக்கமாட்டாது. சிவஞானம் பெற்றவர் சிவகுரு ஆவார். அவரது திருவடி சீடனின் சிரசில் படிந்தால் தீட்சை என்ற ஞானோதயம் உண்டாகிறது. ஆனால் அங்கு நிர்விகற்ப சமாதிநிலையில் இருக்கும்போது குரு சீட்பேதம் மறைந்து விடுகிறது. மனிதர்களாகிய நாங்கள் உய்வடைவதற்காக இறைவன் அருள் செய்து கொண்டிருக்கின்றான் என்பதும் சகுனப் பிரம்ம என்றும் நடராசனிடம் உண்டு. நிர்க்குணம், பிரம்ம என்றும் சிதம்பர இரகசியத்தில் உய்தலும் உய்வித்தலும் நிகழ்வதில்லை. கோவில்களில் வழிபாட்டின்போது இனிமையான இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்படுகின்றன. இவற்றை அதீதநிலையில் கேட்க முடியாது” என்றார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

சொல்லிய லாதெழு தூமனி யோசை சுவைதரு மாகாதே

துண்ணென என்னுளம் மன்னியசோதி தொடர்ந்தெழு

மாகாதே பல்லியல் பாயப் பரப்பற வந்த பராபர மாகாதே

பண்டறி யாதப ரானுப வங்கள் பரந்தெழு மாகாதே

வில்லியல் நன்னுத லார்மயல் இன்று விளைந்திடு மாகாதே
 விண்ணவரும் அறியாத விழுப்பொருள் கிப்பொரு ளாகாதே
 எல்லையி லாதன எண்குண மானவை எய்திடு மாகாதே
 இந்து சீகாமணி எங்களை ஆள எழுந்தருளப் பெறிலே.

07

“சுத்த பிரம்ம நிர்வாணம் வாய்க்குமிடத்து பின்வரும் ஞானானுபவங்கள் நிகழ்வதில்லை” என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சொல்கிறார். அவையாவன, நாவால் உச்சரிக்காது உண்டாகும் ஒசை அல்லது அனாதரவான சுத்தம் கேட்பதும் இல்லை. அதனால் இன்புறுவதும் இல்லை. ஏனென்றால் நாதாதீதத்தில் உச்சரிக்கின்ற ஒசையோ, இயந்தையின் ஒசையோ எழுவதில்லை. சுத்தவுகுணத்தில் நிலைத்துள்ள தூய்மையான உள்ளத்தில் பள்ச் என்ற மின்னலைப் போன்ற ஒலி தென்படும். குணாதீதத்தில் அத்தகைய ஒலிக்கும் இடமில்லை. அசையாத தூய்மையான மனதில் ஈசனது பல வீழ்திகள் நிகழ்கின்றன. மகாதீதத்தில் அத்தகைய தெய்வீக அனுபவங்கள் நிகழ்வதில்லை. மிகவும் பழையமை வாய்ந்த வேதங்களில் சொல்லி வைத்துள்ள ஈஸ்வரனின் மகிமைகளுக்கு அப்பால் பல நூதன அனுபவங்கள் தூய மனதிற்கு எட்டுகின்றன. ஆனால் மனதற்ற பரிசுத்த நிலையில் அத்தகைய அனுபவங்கள் ஏற்படுவதில்லை. புறத்தில் அழகிய வடிவங்களைக் கொண்டு அவைகளுக்கு வசப்படும் தன்மை நிர்விகற்ப சமாதிக்கு பின் ஏற்படமாட்டாது. தேவர்களாலும் அறிந்து கொள்ள முடியாத பரம்பொருள் ஒன்றே இங்குள்ள அனைத்துமாக இயங்குகிறது. சகுனப் பிரமத்தில் எட்டுக்குணங்கள் உள்ளன. ஆனால் அந்த சைத்தன்னியமாகிய நிர்க்குணப் பிரமம் இந்த விகாரங்களை எடுப்பதில்லை என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கூறுகிறார்” என்றார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

சங்கு தீரண்டு முரன்றெழும் ஒசை தழைப்பன ஆகாதே
 சாதிவி டாதகுணங்கள் நம்மோடு சலித்திடு மாகாதே
 அங்கிது நன்றிது நன்றெனு மாயை அடங்கிடு மாகாதே
 ஒசைளலாம் ஓடியாரடியோம் எனும் அத்தனை யாகாதே
 செங்கயல் ஒண்கண்மடந்தையர் சீந்தை திளைப்பன ஆகாதே
 சீரடியார்கள் சீவானுப வங்கள் தெரந்திடு மாகாதே
 எங்கும் நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுடர் எய்துவ தாகாதே
 ஈறி யாமறை யோன் எனைஆள் எழுந்தரு ளப் பெறிலே.

08

“சிவனடியார்களே, சிவத்துடன் ஆன்மா ஒடுங்குமிடத்து அதன் விளைவு. பின்வருமாறு என்கிறார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்; “சங்கின் ஓலி சகுனப் பிரமத்தில் அது இல்லை. முக்குணங்களால் உருவாகித் துண்பத்தைக் கொடுக்கும் சாதி பேதங்கள் அங்கில்லை. கர்மங்கள் மாயையின் கூறு ஆகிறது. நல்ல கர்மங்களைச் செய்தல் என்னும் நியதி பூவுலகில் உள்ளது. நல்ல கருமங்களைக் கடந்து அதீத நிலையை அடையும்போது மாயையின் ஆதிக்கம் முற்றாக அடங்கிவிடும். சவிகல்ப சமாதியை அடைந்தவன் அதிலிருந்து வியவகார நிலைக்குக் கீழே இறங்கி வந்து அடியவர்களுக்கு அடிமையாகி அவர்களுக்குத் திருத்தொண்டுகள் பலவும் மகிழ்வுடன் செய்யும் நிலை பூவுலகவாழ்வில் உண்டு. ஆனால் நிர்விகற்ப சமாதியை அடைந்த பின்பு அத்தகைய திருத்தொண்டுகளுக்கு இடமில்லை. சவிகல்ப சமாதியில் உண்டாகின்ற மூர்த்தி தரிசனங்களும், இனக்கங்களும் நிர்விகற்ப சமாதியில் சிவசொருபமாக மாறிவிடுகின்றன. அந்நிலையில் அதிலிருந்து கீழே இறங்கி சவிகல்ப சமாதியில் பரமானந்தத்தில் தினைத்திருப்பதில்லை. ஆனந்தாகீதத்தை அடைந்து விடுவான். அதன் பின் ஆனந்தத்திற்கு இறங்கி வரமாட்டான் என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சொல்கிறார். “சிவனடியார்களே, இது தான் முத்திநிலை. இதை மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கூறியபடி எடுத்துரைத்துள்ளேன். கேட்டவர்கள் ஆனந்தமடைவார்” என்றார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

திருச்சிற்றுர்பலர்.